

Who takes care of non-standard career paths? The role of labour market intermediaries / Nadege Lorquet, Jean-Francois Orianne, Francois Pichault // Eur. J. Ind. Relat. - 2018, nr 3, s. 279-295, tab. bibliogr.

Kto opiekuje się ścieżkami zawodowymi pracowników niestandardowych? Rola pośredników na rynku pracy.

Ze względu na szeroki zasięg niestandardowego zatrudnienia na europejskim rynku pracy, ochrona ścieżek karier zawodowych tych pracowników stała się przedmiotem debaty politycznej. Niektóre kraje Unii Europejskiej wprowadziły radykalne reformy rynków pracy w tym kierunku, inne nie podjęły żadnych nowych działań. Otwiera to pole aktywności dla instytucji zarówno prywatnych, jak i non-profit, działających jako pośrednicy wspierający transformację rynku pracy w kierunku zwiększenia zasięgu zatrudnienia niestandardowego. Autorzy artykułu tworzą swoistą mapę tych inicjatyw w kontekście wielowymiarowym oraz badają zakres ich wkładu w tworzenie nowych regulacji w zakresie ochrony pracowników na nowoczesnych rynkach. Autorzy wyznaczają dwa idealne typy podejścia do podejmowanych działań w tym zakresie. Pierwszy rozszerza wewnętrzne rynki pracy w kierunku trójstronnych relacji zatrudnienia, poprzez traktowanie pracowników jako „quasi zatrudnionych”. Drugi dopuszcza bardziej ryzykowne rozwiązania, traktując niestandardowych pracowników jako „quasi zatrudnionych na własny rachunek”. Przyszłe kierunki badawcze powinny koncentrować się, zdaniem autorów pracy, na analizie warunków, w jakich te sprzeczne wobec siebie spojrzenia mogą stanowić trwałe wsparcie dla rozwoju kariery zawodowej nieregularnych pracowników. W szczególności opisywać zależności, w jakich rozwijają działania instytucje pośredniczące równoległe do aktywności związków zawodowych, zwłaszcza, że te ostatnie mają tendencje do zawłaszczania nowych segmentów rynku pracy, słabiej zorganizowanych, podobnie jak „quasi-związki”, których celem jest zwiększenie zasięgu głosu pracowników niezrzeszonych w tradycyjnych organizacjach. Autorzy uważają, że w niektórych sytuacjach instytucje pośredniczące zachowują się podobnie, jak „quasi-związki”. Postulują więc za przeprowadzeniem badań doświadczalnych, potwierdzających istnienie wspomnianych dwóch stanowisk oceny sytuacji zawodowej pracowników niestandardowych w kontekście instytucjonalnym oraz porównawczym, w odniesieniu do wdrażanych reform rynku pracy w krajach unijnych

oraz przeanalizowanie, które z dwóch rozwiązań, dotyczących pracowników nieregularnych, mogą przyjąć się w krajach o bardziej liberalnej gospodarce rynkowej, jak Wielka Brytania, czy Holandia, a które w krajach o zinstytucjonalizowanym rynku pracy, takich, jak Francja, czy Niemcy.